

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 20. december 2013
Kontor: Færdselskontoret
Sagsbeh: Asger Weber
Sagsnr.: 2013-0033-0501
Dok.: 1014541

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. S 707, som medlem af Folketinget Torsten Schack Pedersen (V) har stillet til justitsministeren den 19. december 2013.

Karen Hækkerup

/

Christian Hesthaven

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. S 707 fra medlem af Folketinget Torsten Schack Pedersen (V):

”Vil ministeren i forlængelse af sine svar på spørgsmål nr. S 157-161 oplyse, om ministeren på baggrund af disse svar vil tage initiativ til, at de bøder, der er udstedt ved vejarbejdet med en hastighedsbegrænsning på 50 km/t ophæves, da der foreligger en domsafgørelse på, at skiltningen ikke var korrekt på strækningen, hvilket betød, at en af de 117 bilister blev frikendt for at have overtrådt hastighedsbegrænsningen?”

Svar:

Justitsministeriet skal indledningsvist henvise til ministeriets besvarelse af 4. juli 2013 af spørgsmål nr. 860 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg. Rigsadvokaten havde til brug for besvarelsen af det pågældende spørgsmål oplyst følgende:

”[...]”

Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi har oplyst, at der [i den konkrete sag, som der var henvist til i spørgsmålet] er tale om en sag, hvor en person var tiltalt for overtrædelse af færdselslovens § 118, jf. § 4, stk. 1, ved den 7. februar 2012 at have kørt med mindst 88 km/t, selvom det ved færdselstavle var angivet, at hastigheden ikke måtte overstige 50 km/t. Der var tale om automatisk trafikkontrol med foto (ATK) i forbindelse med vejarbejde på motorvej E 20.

Den pågældende blev ved retten i Næstveds dom af 18. januar 2013 frifundet for den rejste tiltale. Retten lagde til grund, at vedkommende havde kørt med en hastighed på 88 km/t. Efter sagens oplysning og en forklaring afgivet af en politiassistent fandt retten imidlertid, at der bestod en sådan usikkerhed om den faktiske placering og udformning af den færdselstavle, hvorpå hastighedsbegrænsningen på 50 km/t var angivet, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte den tiltaltes forklaring om, at han ikke med rimelighed kunne orientere sig om hastighedsbegrænsningen.

Da dommen muligvis kunne have betydning for andre sager, hvor der var rejst tiltale for overtrædelse af hastighedsbegrænsningen den pågældende dag på samme strækning, blev sagen af Statsadvokaten i København i første række anket til Østre Landsret.

Statsadvokaten frafaldt efter en nærmere vurdering efterfølgende anken. Statsadvokaten har oplyst, at spørgsmålet i sagen var, hvor bilsten havde befundet sig på strækningen i forhold til den opsatte hastighedsbegrænsning, og at sagen efter statsadvokatens opfattelse var afgjort på baggrund af en helt konkret bevisvurdering af tiltaltes forklaring sammenholdt med de øvrige omstændigheder i sagen. Dommen var således efter statsadvokatens opfattelse ikke udtryk for en tilkendegivelse af, at vejafmærkningen på strækningen generelt var

utilstrækkelig. Dommen fandtes på den baggrund ikke at have betydning for andre sager om overtrædelse af hastighedsbegrænsningen den pågældende dag på den pågældende strækning.

2. Mere generelt kan det oplyses, at anklagemyndigheden, såfremt man bliver opmærksom på, at en eller flere personer med urette er blevet straffet, vil tage initiativ til at søge afgørelsen ændret gennem anke eller genoptagelse af sagen.

Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis det i en dom fra Højesteret eller landsretten bliver fastslået, at der ikke har været den fornødne hjemmel i loven til at straffe en person for det forhold, der har været rejst tiltale for. I sådanne tilfælde vil der kunne være grundlag for at genoptage andre lignende sager, herunder f.eks. indbringe sager afgjort af byretten for landsretten med påstand om frifindelse.

I de tilfælde, hvor sagerne er afgjort ved udenretligt bødeforelæg, vil anklagemyndigheden kunne omgøre afgørelsen og tilbagebetale den uretmæssigt opkrævede bøde til den pågældende.

Som et eksempel på denne praksis fra færdselsområdet kan der henvises til UfR 2005.1128 Ø, hvor en person blev frifundet for overtrædelse af en hastighedsbegrænsning angivet ved færdselstavle. Begrundelsen for frifindelse var, at færdselstavlen ikke forinden opsættelse var blevet godkendt af Vejdirektoratet og derfor fandtes at være opsat uden lovligt grundlag.

Anklagemyndigheden tog efter dommen initiativ til, at en lang række sager, hvor der var sket domfældelse, eller hvor bilisten havde vedtaget et bødeforelæg for overtrædelse af færdselslovens hastighedsregler på baggrund af den ulovligt opsatte skiltning, blev genoptaget og bøden tilbagebetalt.

Afslutningsvis skal jeg bemærke, at det kun er ganske undtagelsesvist, at det efterfølgende viser sig, at der ikke har været den fornødne hjemmel i loven til at straffe en person, og at der således sker genoptagelse af straffesager på det grundlag. Hvis det imidlertid konstateres, at en eller flere personer med urette er blevet straffet, vil anklagemyndigheden som nævnt tage skridt til at søge afgørelserne ændret.”

De yderligere oplysninger om de nærmere forhold omkring de omhandlede vejarbejder, som er fremkommet i forbindelse med besvarelserne af 17. december 2013 af spørgsmål nr. 157-161 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, ændrer efter min opfattelse ikke på grundlaget for ovenstående udtalelse fra Rigsadvokaten.

Som det således fremgår af Rigsadvokatens udtalelse, tager anklagemyndigheden således selv initiativ til at få en afgørelse ændret gennem anke eller genoptagelse af sagen, hvis anklagemyndigheden bliver opmærksom på, at nogen med urette er blevet straffet.

Jeg er i den forbindelse helt tryk ved, at ingen borger ender med at have betalt en bøde på et grundlag, som anklagemyndigheden finder ud af har været forkert.